

PARAULES DE VIDA

La família i l'educació dels fills

Durant aquest mes d'abril s'inicia un període en el que els pares heu de prendre decisions importants pel que respecta a l'educació dels fills, ja que és el moment de la preinscripció per al proper curs escolar. Heu d'elegir el centre que considereu més adient per a la seua formació, i també decidir si voleu que participen o no en la classe de religió catòlica. Són dues decisions importants per a la seua educació.

Estem davant un deure moral dels pares i també d'un dret que l'Estat ha de respectar. En les circumstàncies que estem vivint encara són actuals les paraules del Concili Vaticà II (*GE 7*) on es «recorda als pares la greu obligació que recau damunt seu de fer tot el possible i inclús d'exigir-ho perquè els seus fills» puguin rebre una educació moral i religiosa, i d'aquesta manera, «progressin en una formació cristiana dinàmicament harmonitzada amb la profana». A més, «l'Església lloa aquelles autoritats i societats civils que, tenint en compte el pluralisme de la societat moderna i respectant la deguda llibertat religiosa, ajuden les famílies perquè l'educació dels fills pugui estar assegurada en totes les escoles d'acord amb els principis morals i religiosos propis de les famílies».

Per poder exercir el seu dret, els pares han de tindre la possibilitat d'escollir per als seus fills l'ensenyament de la religió a l'escola. La dimensió religiosa forma part de la vida de l'home, que és un ésser obert a la transcendència. Sense aquesta matèria els alumnes estan privats d'un element fonamental per a la formació, que ajuda a aconseguir una harmonia vital entre fe i cultura. L'ense-

nyament escolar de la religió és diferent i complementari a la catequesi de la parròquia. A més del diferent àmbit on cadascuna és impartida, són diferents les finalitats: la catequesi es proposa promoure l'adhesió personal a Crist, mentre que l'ensenyament escolar de la religió transmet als alumnes els coneixements sobre la identitat de la fe i de la vida cristiana, i sobre la seua compatibilitat amb la cultura i la ciència.

Una altra de les decisions importants que heu de dur a terme en aquestes dates és l'elecció del centre educatiu. Malauradament vivim situacions d'inversió ètica en l'escola per certes ideologies, que afecten a la moralitat de les persones i es volen imposar a tots faltant sovint al respecte al dret a la llibertat religiosa. També es pretén treure a l'escola una part important de la missió que aquesta té, que no consisteix únicament en transme-

tre uns coneixements, sinó formar també en valors segons una determinada concepció de la persona.

Per això, la presència de l'Església en el món de l'educació és avui tan necessària com en altres moments de la història, si volem garantir la pervivència d'una cultura cristiana i d'uns valors que dignifiquen a la persona. Les escoles catòliques volen ser un referent de qualitat i equitat, en permanent recerca de la veritat i innovant per assolir un millor aprenentatge, cercant la personalització i l'adaptació a cada alumne. Amb una proposta que, tenint com a model a Jesús, ofereix a la persona un horitzó de sentit i camins de creixement integral.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Jo no et condemno. Vés-te'n i no pequis més

Aquestes paraules de Jesús a la dona pecadora són un tresor; expressen de manera senzilla tota la riquesa de l'Esperit de Jesús. Són les paraules que surten del cor de Déu i que ens dirigeix a cada un de nosaltres, a la humanitat sencera.

Jesús ha viscut la nostra vida humana des de l'Esperit de Déu i l'ha portat a una plenitud sublim. Ell ho exhorta amb paraules radicals: «sigueu perfectes com ho és el vostre Pare» (*Mt 5,48*), fins i tot incomprendibles de tan exigents: «si l'ull et fa caure en pecat, arrenca-te'l...» (*Mt 18,9*). A l'últim horitzó hi ha la seva pròpia mort: «només troba la vida el qui la perd...» (*Mc 8,35*).

El missatge de Jesús, i especialment la seva mort en creu, no poden fer pactes de concessió amb el nostre món humà, petit, mesquí, egoista; la seva creu condemna el món. Però aquesta és la nostra lògica, no la de Déu. Ell mateix diu que no ha vingut a condemnar el món (*Jn 3,17*). La creu de Jesús no condemna el món sinó que el salva. És el que diu a la dona pecadora, a tota la humanitat, tan terriblement injusta, tan inhumana: «Jo no et condemno». L'obra de Déu té una lògica paradoxal. Precisament el moment en el qual mostra al nostre món petit i cruel el seu missatge més radical, és el moment que es posa al costat d'aquest món indignat per dir-li: «Jo no et condem-

no; no pequis més». És la crida que ens fa a cadascun de nosaltres, a la humanitat sencera: no tornis al teu món inhumà, injust, mesquí, perdut; aixeca la teva vida, no et deixis enganyar per la riquesa, el poder, la satisfacció passatgera, obre el cor a la justícia, el perdó, l'amor, la generositat, la llibertat, l'alegria, la vida: «Vés-te'n i no pequis més.»

Hem sentit a la primera lectura el crit impactant de Déu en boca d'Isaïes: «estic a punt de fer una cosa nova; no us n'adoneu?». Aquesta «cosa nova» és Jesús, que des de la creu diu a la nostra humanitat tan terrible: «Jo no et condemno; vés-te'n i no pequis més.»

Mn. Gaspar Mora, professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

La familia y la educación de los hijos

Durante este mes de abril se inicia un periodo en el que los padres tenéis que tomar decisiones importantes en lo que respecta a la educación de los hijos, puesto que es el momento de la preinscripción para el próximo curso escolar. Debéis elegir el centro que consideráis más adecuado para su formación, y también decidir si queréis que participen o no en la clase de religión católica. Son dos decisiones importantes para su educación.

Estamos ante un deber moral de los padres y también de un derecho que el Estado debe respetar. En las circunstancias que estamos viviendo todavía son actuales las palabras del Concilio Vaticano II (GE 7) donde se «recuerda a los padres la grave obligación que les atañe de disponer, aun de exigir, todo lo necesario para que sus hijos» puedan recibir una educación moral y religiosa, y de este modo, «progresen en la formación cristiana a la par que en la profana». Además, «la Iglesia aplaude a las autoridades y sociedades civiles que, teniendo en cuenta el pluralismo de la sociedad moderna y favoreciendo la debida libertad religiosa, ayudan a las familias para que pueda darse a sus hijos en todas las escuelas una educación conforme a los principios morales y religiosos de las familias».

Para poder ejercer su derecho, los padres han de tener la posibilidad de elegir para sus hijos la enseñanza de la religión en la escuela. La dimensión religiosa forma parte de la vida del hombre, que es un ser abierto a la trascendencia. Sin esta materia los alumnos están privados de un elemento fundamental para la formación, que ayuda a alcanzar una armonía vital entre fe y cultura. La enseñanza escolar de la religión es diferente y complementaria a la catequesis de la parroquia. Además del diferente ámbito donde cada una es impartida, son diferentes las finalidades: la catequesis se propone promover la adhesión personal a Cristo, mientras que la enseñanza escolar de la religión transmite a los alumnos los conocimientos sobre la identidad de la fe y de la vida cristiana, y sobre su compatibilidad con la cultura y la ciencia.

Otra de las decisiones importantes que debéis llevar a cabo en estas fechas es la elección del centro educativo. Desgraciadamente vivimos situaciones de inversión ética en la escuela por ciertas ideologías, que afectan a la moralidad de las personas y se quieren imponer a todos faltando a menudo al respeto al derecho a la libertad religiosa. También se pretende quitar a la escuela una parte importante de la misión que esta tiene, que no consiste únicamente en transmitir unos conocimientos, sino formar también en valores según una determinada concepción de la persona.

Por eso, la presencia de la Iglesia en el mundo de la educación es hoy tan necesaria como en otros momentos de la historia, si queremos garantizar la pervivencia de una cultura cristiana y de unos valores que dignifican a la persona. Las escuelas católicas quieren ser un referente de calidad y equidad, en permanente búsqueda de la verdad e innovando para lograr un mejor aprendizaje, buscando la personalización y la adaptación a cada alumno. Con una propuesta que, teniendo como modelo a Jesús, ofrece a la persona un horizonte de sentido y caminos de crecimiento integral.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Visita de la responsable del Centre Juana Azurduy a Sucre (Bolívia)

Martha Noya, responsable del Centre Juana Azurduy a Sucre (Bolívia), on ajuden dones en situació de violència, va ser a principis del mes de febrer la invitada especial de la delegació de Tortosa de Mans Unides en el llançament de la 60a campanya.

Noya va compartir amb els col·legis Sagrada Família i Teresià de Tortosa, diverses parròquies i el sopar solidari de Benicarló, els projectes que porta a terme amb el suport de Mans Unides. També va presentar als mitjans de comunicació, juntament amb la delegada diocesana, el lema de la campanya 2019 «Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones», que aquest any incidirà en els drets de la dona. Ha estat un testimoni molt valuós de com els projectes

que recolza Mans Unides arriben als seus beneficiaris.

Delegació de Tortosa de Mans Unides

La parròquia de Sant Blai de Tortosa celebrà la festa del seu patró

La parròquia de Sant Blai de Tortosa celebrà, el diumenge 3 de febrer, la festa del seu patró. A les 12 hores van concelebrar l'Eucaristia el nostre rector, Mn. Isaïes Riba i Mn. Jordi Bertomeu. En l'homilia, Mn. Bertomeu afirmà que «hem estat escollits pel Senyor i ens

podem preguntar: per què a mi, quan hi ha tantes persones millors que jo? I per què a mi m'ha donat el do de la fe i altres no en tenen? Qui ha trobat Crist se n'adona que el Senyor ens ha cridat per amor».

Sobre el patró de la parròquia, sant Blai, afirmà que «es va sen-

tir tan estimat per Déu que va donar la seua vida per Ell i de bon grat. Això són els màrtirs. Ells ens recorden que per amor al Senyor hem de saber renunciar a moltes coses, al mateix temps que donar-li moltes gràcies per tots els dons que hem rebut: pares, esposos, fills, família, amics...».

Després de la benedicció final de l'Eucaristia va tenir lloc la tradicional benedicció de les coquetes de Sant Blai i d'altres aliments. En acabar la celebració, l'Associació de Veïns Centre-Nucli Històric obsequià els participants amb les típiques coquetes de Sant Blai. La trobada fou molt participada i reeixida.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

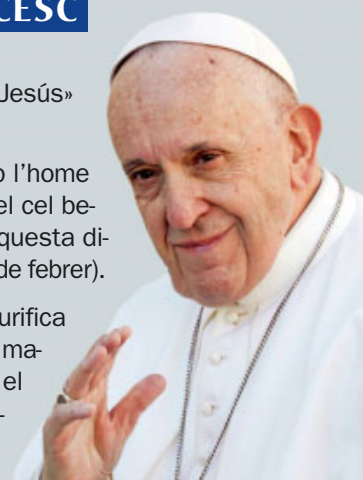
@Pontifex: «Que el Senyor ens doni la gràcia de la memòria i de l'esperança, per poder avançar amb perseverança en el camí de la nostra vida» (1 de febrer).

@Pontifex: «La vida consagrada és una trobada viva del Senyor amb el seu poble, és una crida a l'obediència fidel de cada dia i a les sorpreses inèdites de l'Esperit, és visió d'allò que cal

abraçar per obtenir la joia: Jesús» (3 de febrer).

@Pontifex: «Déu està amb l'home que busca la pau. I des del cel beneix cada pas que, en aquesta direcció, té lloc a la terra» (4 de febrer).

@Pontifex: «La pregària purifica el cor del replegar-se en un mateix. La pregària feta amb el cor és reconstituent de fraternitat» (4 de febrer).

El Bisbat de Tortosa i l'Ajuntament d'Horta de Sant Joan signen el conveni definitiu per a la cessió de la Casa Abadia

El Bisbat de Tortosa va signar el passat mes de febrer un conveni amb l'Ajuntament d'Horta de Sant Joan per tal que el Consistori pugui disposar del complex de la Casa Abadia, on hi vol ubicar el futur Museu Picasso. Com a contrapartida, l'Ajuntament terraltí cedeix un habitatge de l'Antic Hostal perquè hi pugui viure el mossèn del municipi. El Consistori també assumirà la meitat del cost de les obres de reparació de la teulada de l'església de Sant Joan Baptista. Les obres, iniciades ara fa uns mesos i ja finalitzades, han tingut un cost de 33.655,33 euros.

Amb el conveni signat el dimarts 5 de febrer s'actualitza un primer conveni de gener de 2010, on s'estipulava un contracte de cessió definitiva de la Casa Abadia d'Horta de Sant Joan a favor de l'Ajuntament per ubicar-hi el Museu Picasso. També s'establia la reserva d'un es-

pai a la casa per a l'habitatge del capellà i lloc de catequesi. En cas de no poder-se ubicar aquests dos espais a la Casa Abadia, el Consistori havia de proporcionar al sacerdot un habitatge alternatiu amb tots els serveis.

Finalment, aquest habitatge s'ubicarà a l'Antic Hostal on hi ha un pis que l'Ajuntament d'Horta de Sant Joan cedeix de forma definitiva al Bisbat perquè pugui ser residència del mossèn del poble. El cost de la rehabilitació de l'espai anirà a càrrec de l'Ajuntament.

El vicari general del Bisbat de Tortosa, Mn. José Luis Arín; el rector de la parròquia de Sant Joan Baptista d'Horta, Mn. Josep Maria Garcia; i l'alcalde d'Horta de Sant Joan, el Sr. Joaquim Ferràs, es van felicitar per haver arribat a un acord definitiu que beneficia totes les parts i també el manteniment i preservació del patrimoni d'Horta i de la diòcesi tortosina.

Inauguració i benedicció de les obres de reforma del campanar de l'església parroquial de Canet lo Roig

El bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, va participar el divendres 8 de febrer en l'acte d'inauguració i benedicció de les obres d'arranjament i reforma de la part superior del campanar i de les tres cornises de l'església de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig.

Les obres, que només en el cas del campanar han suposat una inversió de prop de 90.000 euros, han estat finançades pel Bisbat de Tortosa, la Diputació de Castelló, la Generalitat Valenciana i la mateixa parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig. En els treballs de reparació i consolidació de la cornisa del temple s'hi van invertir gairebé 38.000 euros.

AGENDA

- ▀ **Dissabte 13 d'abril**, parròquia de Sant Bartomeu, Benicarló, a les 21 h, darrer dia de la novena del Cristo del Mar.
- ▀ **Diumenge 14:**
  - Catedral, Tortosa, a les 11.30 h, benedicció de Rams a l'absis, processó i missa.
  - Tortosa, a les 20 h, processó de la Passió.
  - Benicarló, a les 20.30 h, processó de la baixada del Cristo del Mar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,12-20]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.; sant Amanci; sant Dionís.

9. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-

42]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC), sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

12. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.; sant Zenó.

13. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Lc 22,14-23,56 (o bé, més breu: 23,1-49)]. Sant Tiburci, màrtir; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

Diumenge V de Quaresma (C)

COMENTARI

Jesús perdona sempre

Legim a l'evangeli una de les escenes més boniques. Es tracta del cas d'una dona sorpresa en adulteri (i per què no porten també a l'home?). Els mestres de la Llei acusen: *Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les aquesta dones. I vós, ¿què hi dieu?* I l'evangelista afegeix: *Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo.* La cosa era clara: si diu que se l'ha d'apedregar, Jesús serà un escriba més que no més aplica la llei; si diu que no, s'oposa al gran legislador Moisès. Què fa Jesús? No acusa ningú. Simplement, després de *dibuixar a terra*, diu: *Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.* Si sou tan amants de la llei, vol dir que sou innocents! Si és així tireu la primera pedra. *Els quan van sentir això s'anaren retirant l'un darrere l'altre fins que Jesús es queda sol amb la dona: ¿Ningú no t'ha condemnat? Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.* Jesús no vol la mort del pecador, sí la seva conversió. Podríem aplicar a aquesta escena les paraules d'Isaïes (que es refereixen segurament al poder creador de Déu que és l'únic que pot ajudar Israel o potser al retorn d'Israel de l'exili) però que expliquen molt bé l'actitud de Jesús: *No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer.* Aquesta cosa nova és l'amor i la misericòrdia de Déu envers tots els pecadors. I Pau dirà que *ho considera tot escòria a canvi de guanyar Crist.* I per això afirma: *No soc just gràcies a una justícia guanyada perquè he observat la Llei,* (la llei que volien aplicar els escribes) *sinó gràcies a haver cregut en Crist que ens ensenya precisament l'amor i la misericòrdia que van molt més enllà de la llei.* Jesús no condemna els pecadors: els hi ofereix la possibilitat de tornar a viure plenament com a fills de Déu.

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui feu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abundin els rius en la solitud perquè begui el meu poble, que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança».

► Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo escòria a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols soc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn, i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometenent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, ¿què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint amb la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.» Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor.» Jesús digué: «Tampoc jo et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més».

► Lectura del libro de Isaías (Is 43,16-21)

Esto dice el Señor, que abrió camino en el mar y una senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, la tropa y los héroes: caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue. «No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino en el desierto, corrientes en el yermo. Me glorificarán las bestias salvajes, chacales y avestruces, porque pondré agua en el desierto, corrientes en la estepa, para dar de beber a mi pueblo elegido, a este pueblo que me he formado para que proclame mi alabanza».

► Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 3,8-14)

Hermanos: Todo lo considero pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo considero basura con tal de ganar a Cristo y ser hallado en él, no con una justicia mía, la de la ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe. Todo para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, con la esperanza de llegar a la resurrección de entre los muertos. No es que ya lo haya conseguido o que ya sea perfecto: yo lo persigo, a ver si lo alcanzo como yo he sido alcanzado por Cristo. Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, hacia el premio, al cual me llama Dios desde arriba en Cristo Jesús.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudía a él, y, sentándose, les enseñaba. Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?». Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo. Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra». E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó solo Jesús, con la mujer en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?». Ella contestó: «Ninguno, Señor». Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más».

Mn. Jaume Pedrós